

lag af den forventede indkomst i skattepligtsperioden, skal dette efter bestemmelsen ikke gælde særlig indkomst. Den skal også i disse tilfælde opgøres på grundlag af forholdene i det nærmeste indkomstår forud for skatteåret. Dog medregnes ikke fortjenester eller tab konstateret før skattepligtens indtræden.

Når en person efter kildeskatteordningens ikrafttrædelse bliver skattepligtig her i landet ved tilflytning, indtræder skattepligten fra begyndelsen af det ophold her i landet, der begrunder skattepligten. Den løbende beskatning af tilflytterens almindelige indkomst begynder altså straks med virkning for indkomsten lige fra indflytningen i landet. Man bør formentlig som hidtil ikke beskatte tilflytteren af særlig indkomst indvundet før skattepligtens indtræden. Det betyder, at der ikke kan blive tale om skattepligt af særlig indkomst, når den er indvundet i et indkomstår, der ligger før det pågældende skatteår. Det foreslås derfor, at reglen i § 8, stk. 2, ophæves.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget går ud på at erstatte ordene „statskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3,“ med „kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d,“. Forslaget er af redaktionel art.

Til nr. 8 og 12.

De foreslåede ændringer af §§ 11 og 16 må ses i forbindelse med de i §§ 2 og 7 i lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat fastsatte regler for, hvilke kommuner skattepligtige personer og dødsboer svarer kommuneskat til.

Bortfaldet af de hidtidige bestemmelser om eventuel fordeling af andelen mellem flere kommuner er begrundet ved administrative forenklingshensyn, hvorved bemærkes, at det efter den kommunale indkomstskattelov ikke mere kan forekomme, at flere kommuner over for den skattepligtige kan gøre krav på andel af kommuneskatten.

Til nr. 9.

Efter lovens § 12 kan den skattepligtige kræve den særlige indkomst beskattet som almindelig indkomst over 3 år. I så fald opnås der ikke 1.000 kr.s fradrag. Efter at skattefradragets reglen er ophævet, er der næppe større trang til en sådan valgmulighed, der endvidere vanskeligt lader sig indpasse i kildeskatte-systemet. Det foreslås herefter at ophæve bestemmelsen i § 12.

I stedet foreslås indsat en bestemmelse, hvori det fastslås, at der skal indgives selvangivelse af sær-

lig indkomst efter de regler, der gælder for almindelig indkomst, og at disse regler også skal finde anvendelse ved ansættelsen af den særlige indkomst og klage over ansættelsen. Det betyder bl. a., at særlig indkomst som hidtil først skal selvangives og ansættes i begyndelsen af det kalenderår, der følger nærmest efter det indkomstår, hvori den særlige indkomst er erhvervet. Tilsvarende regler om selvangivelse og ansættelse er indeholdt i den gældende lovs § 14, stk. 1.

Med hensyn til indbetalingen af den særlige indkomstskat foreslås det i stk. 2, at skatten forfalder til betaling i de samme 5 terminer som restskatten. De nærmere regler om opkrævningen og indbetalingen i statskassen af den særlige indkomstskat foreslås fastsat af finansministeren.

Det nye stk. 3 svarer til den nuværende bestemmelse i § 14, stk. 8.

Til nr. 10.

Bestemmelsen i stk. 1 foreslås ophævet, idet den erstattes af den foreslåede nye § 12.

Stk. 2, 3, 4 og 7 indeholder regler om selvangivelse, ansættelse og skattebetaling i tilfælde, hvor skattepligten ophører ved fraflytning, eller det drejer sig om begrænset skattepligtige. For den almindelige indkomstskats vedkommende er det ved det fremsatte forslag om ændring af ligningsloven (§ 32 D, stk. 2) foreslået, at finansministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden i disse tilfælde. Der skal anvendes nogenlunde tilsvarende regler for særlig indkomstskat, og det foreslås derfor, at bestemmelserne i stk. 2, 3, 4 og 7 erstattes af en lignende bemyndigelsesbestemmelse, jfr. stk. 1 i den ændrede affattelse af paragraffen.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer i det væsentlige til den gældende regel i stk. 5. Bestemmelsens andet led om beregning og indbetaling af endnu ikke pålignet særlig indkomstskat er dog udeladt, idet bestemmelser herom forudsættes givet i henhold til bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 3 om udskydelse af forældelsesfristen svarer til det nuværende stk. 6, men efter formuleringen vil bestemmelsen kunne anvendes i alle tilfælde, hvor skattemyndighederne har været afskåret fra at gøre krav på særlig indkomstskat gældende på grund af skatteyderens ophold i udlandet.

Til § 2 bemærkes:

Efter forslaget skal de ændrede regler have virkning fra og med indkomståret 1970, således at de træder i kraft samtidig med kildeskatteordningen.